

(иначе *Бережанъ* или *Пружанъ*) не са знае какъ е былъ кръстенъ, но братъ му въ кръщеніето былъ нареченъ *Симеонъ*; първото му име са забравило ⁽⁴²⁾. Остава сега да видимъ какъ са покръстилъ и народътъ, който станжлъ предмѣтъ за распря между римската и константинополската черквы.

ПЕРІОДЪ III-ій.

Отъ покръстенъето на българския народъ до неговото подчиненіе на Византийцитѣ, или отъ Бориса — Михаила до Самуила и наследниците му, 861—1019 год.

§ 21. Покръстенъето на Българитѣ при Бориса — Михаила; прѣговоритѣ му съ папата за независимостъ черковна, 861—870 год. ⁽¹⁾.

Като са сподобилъ, съ благодать-та Божія, да приеме христіанската вѣрж, тѣй самъси Борисъ ⁽²⁾ писалъ подиря, той заповѣдалъ на сичкія си народъ да са покръсти, а Българитѣ (именно велможитѣ, *богатырѣ*тъ, споредъ друго свидѣтелство), когато ги

⁽⁴²⁾ Ако да гледамы *Венелина*, той дава на голѣмѣя Борисовъ сынъ името *Бережанъ* (или *Пружанъ*) за кого-го не знае тоже какъ е нареченъ въ кръщенъето; а колкото за Симеона увѣрява, че първото му име было *Владиміръ*, т. е. противното на туй което казвамы ный, основаны на по-достоверны источники. Глед. за туй и «Вѣкъ болгар. ц. Симеона, отъ *Палаузова*.

⁽¹⁾ Изъ Писмата на А. *Гилфердинга* въ Българ. Книжицы » отъ 1860 год.

⁽²⁾ Въ въпроситѣ до Папа Николая I, виж. *Responsa ad consulta, Vulgarogum*, стр. 17. — Любопытныитѣ читателъ ще намѣри тѣзи въпросы напечатаны въ «Българ. Книжицы » отъ 1858 год., стр. 218-230.